„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 148. Piątek 28. Czerwca 1867. Rok wydania 57.

Prenumerata

na

„Gazetę Lwowską“

wraz

z Dodatkiem urzędowym

od 1. lipca do 30. września.

Dla miejsowych . . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Część urzędowa.

Jego Excelencya pan Namiestnik nadał opróżnione dwie posady prowizoryczne radców przy Magistracie król. stołecznego miasta Lwowa koncepistom tegoż magistratu Julianowi Krechowieckiemu i Ignacemu Komarnickiemu.

Lwów, 26. czerwca 1867.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 1. czerwca b. r. raczył najmiłościwiej nadać radcy leśnictwa przy krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie Józefowi Lehr w uznaniu zasług, które położył jako ekonomiczny doradca przy sprawach indemnizacyjnych i regulacyjnych w dobrach rządowych i funduszowych, tudzież za jego znakomite i pożyteczne dla ogółu usługi w leśnictwie, krzyż kawalerski c. k. orderu Franciszka Józefa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 18. czerwca b. r. raczył najmiłościwiej mianować adwokata krajowego Dr. Maurycego Kabatha z wyjątkowem pozwoleniem zatrzymania adwokatury, nadzwyczajnym profesorem postępowania sądowo-cywilnego z wykładem w języku polskim przy uniwersytecie we Lwowie.

Ogłoszenie.

W celu założenia u siebie szkoły parafialnej obowiązała się gmina Wierzbiany w powiecie jaworowskiem istniejący budynek szkolny jako też sprzęty szkolne zawsze w dobrym stanie utrzymywać, szkołę czyścić i opalać, a nareszcie wypłacać nauczycielowi na utrzymanie corocznie 105 złr. i na opał odstawiać własnym kosztem rocznie 5 n. a. sągów drzewa miękkiego.

Tę godną naśladowania gorliwość gminy Wierzbiany o wychowanie dziatwy, podaje się do wiadomości powszechnej.

Lwów, dnia 8. czerwca 1867.

Dnia 26. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXXV. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 85. Dokument koncesyi z 15. maja 1867, udzielonej towarzystwu lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej na budowę i popęd kolei żelaznej z Czerniowiec do Suczawy.

Nr. 86. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z 19. czerwca 1867 względem kilku zmian nowych administracyjnych granic powiatów w królestwach Galicyi i Lodomeryi z W. ks. krakowskiem.

Nr. 87. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 20go czerwca 1867, co do czasu wejścia w życie nowo uorganizowanej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Część nieurzędowa.

Przedwczoraj (26go b. m.) odbyło się w Wiedniu trzynaste posiedzenie Izby deputowanych Rady państwa pod przewodnictwem prezydenta Dr. Giskry. Na ławie ministrów obecni byli Ich Excel. Komers i Taaffe. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia oznajmił prezydent, że komisya wysadzona do rozpoznania wniosku dep. Mühlfelda o zmianę §. 120 postępowania karnego, ukonstytuowawszy się, wybrała dep. Dietricha przewodniczącym, Dr. Figuly zastępcą, a Dr. Hanischa sekretarzem. Z porządku dziennego nastąpiło pierwsze czytanie przedłożenia rządowego, obejmującego projekt nowego prawa karnego. Jego Excel. minister Komers uzasadnił w mowie swojej naglącą potrzebę takiej ustawy. Obecnie obowiązujący kodex karny nosi na sobie widocznie cechę czasu, w którym powstał; od owej epoki państwowy ustrój monarchii na zupełnie innej podstawie został zbudowany. To, co powiedzieć się da o każdej ustawie, to przedewszystkiem odnosi się do ustawy karnej: że odpowiadać musi każdoczesnemu stopniowi kultury ludności, rozwiniętemu ogólnemu poczuciu prawnemu i konstytucyjnemu stanowisku obywateli w państwie na prawie opartem. Tę potrzebę uwzględnia w całej zupełności nowy projekt. Rząd z wielką starannością śledził badania nauki, mianowicie nauki niemieckiej i rezultaty tych badań praktycznie zastosował w projekcie swoim. Wychodząc ze stanowiska ludzkości i hołdując zdaniu, że obok wpływania na moralne i religijne uczucia podczas wykonania kary, już w ustawie karnej uczucie honoru, jedna z najpotężniejszych sprężyn czynności ludzkich, tam, gdzie istnieje, powinno być szanowane, zaś gdzie zamarło, powinno być wskrzeszone i pielęgnowane, rząd widział się spowodowanym znieść zupełnie chłostę i karę kajdan i zaprowadzić w postępowanie karne instytucyę sądów przysięgłych.

Na wniosek dep. Pratobevery uchwalono wybrać z całej Izby komisyę z 9 członków do rozpoznania wniesionego przedłożenia rządowego.

Przystąpiono potem do wyboru komisyi finansowej według wniosku dep. Skenego. Do komisyi tej wybrani zostali deputowani: Skene, Perger, Hausner, Hopfen, Winterstein, bar. Tinti, Plener, Lippmann, Brestl.

W końcu wybrano komisyę do projektu kodexu karnego. Wybrani zostali deputowani: Mende, Mühlfeld, Leonardi, Dietrich, Limbeck, Tschabuschnigg, Wyrobek, Hanisch, Mandelblüh. — Przyszłe posiedzenie zapowiedziano na dzień następny.

Dnia 25. b. m. odbyło się drugie posiedzenie komisyi wybranej przez Izbę panów do obrady nad projektem ustawy względem traktowania obszerniejszych projektów ustaw. Minister sprawiedliwości Komers był obecny na posiedzeniu. Członek komisyi książę Salm oświadczył pisemnie, że dla interesów familijnych nie może brać udziału w pracach komisyi. Następnie p. Schmerling przedłożył projekt sprawozdania komisyi zalecający przyjęcie ustawy w takim kształcie w jakim wyszła z izby deputowanych i sprawozdanie to przyjęto jednogłośnie.

Najbliższe posiedzenie Izby panów ma odbyć się w przyszły wtorek to jest d. 2. lipca, i na tem posiedzeniu będzie drugie czytanie powyższej ustawy i pierwsze czytanie projektu ustawy względem zmiany §. 13. i zmian regulaminu jeżeli te do tego czasu zostaną załatwione w izbie deputowanych.

Projekt ustawy względem zmiany §. 13 jak wyszedł z obrad wydziału konstytucyjnego opiewa według „Reichsr. C.“ jak następuje:

§. 13 ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa zmienia się i będzie opiewał następnie:

„Jeżeli się kiedy okaże nagła potrzeba takich rozporządzeń, do których w myśl konstytucyi potrzebnem jest przyzwolenie rady państwa, a ta nie będzie wówczas zebraną, natenczas mogą być wydane pod odpowiedzialnością całego ministeryum odnośne rozporządzenia cesarskie, jeżeli nie mają na celu zmiany ustawy zasadniczej, obciążenia skarbu państwa stałym długiem, lub sprzedaży dóbr państwa.

Rozporządzenia takowe mają prowizoryczną moc prawa chociażby były podpisane przez wszystkich ministrów i były ogłoszone z wyraźnem powołaniem się na to postanowienie ustawy zasadniczej państwa.

Moc obowiązująca tych rozporządzeń ustaje, gdy rząd zaniedba przedłożyć je do zatwierdzenia najbliższej radzie państwa i to najprzód izbie deputowanych w przeciągu czterech tygodni po jej zebraniu, lub też gdy nie zostaną zatwierdzone przez jedną lub drugą izbę rady państwa.

Całe ministeryum jest za to odpowiedzialnem aby takie rozporządzenia natychmiast zostały odwołane skoro utracą swoją prowizoryczną moc prawa.“

„Debatte“ donosi: Sprawozdania z rozpraw wydziału konst. nad przedłożeniami rząd. świadczą, że rozprawy te muszą być bardzo ożywione. A jednak sprawozdania te są zaledwie słabem odbiciem rzeczywistego toku rozpraw, przyczem jeszcze i to trzeba wziąść na uwagę, że wydział konstytucyjny nie doszedł do najważniejszej części swego zadania i zajmował się dotąd tylko mniej ważną sprawą to jest zmianą §. 13. statutu lutowego.

Należący do wydziału Polacy byli tego zdania, że całą sprawę zmiany §. 13. należy odłożyć aż dopóki nie nastąpi rewizya statutu lutowego. Widzą w zmianie §. 13. rękojmię dla konstytucyi, czyli dla statutu lutowego, a ponieważ konstytucya, która ma być poręczoną nie jest jeszcze gotową, czyli ponieważ statut lutowy ma jeszcze przebyć długi proces rewizyi, wstrzymują się od położenia pieczęci na liście, który nie jest jeszcze napisany.

Takie jest zapatrywanie polskich deputowanych. Podzielał ich zdanie i Kaiserfeld ale jednak zdanie to nie przemogło.

W ogóle Polacy pojmują dzieło rewizyi konstytucyi bardziej jako całość, i na tej podstawie żądali aby §. 11. statutu lutowego, który nawet i w swojej nowej formie mówi o „sprawach dla sejmów zastrzeżonych“ był uzupełniony projektem ustawy, w którymby te sprawy z uwzględnieniem rozszerzonej autonomii dokładnie określone zostały. Ale ponieważ rząd nie wnósł takiego projektu ustawy, zamyślają Polacy wnieść poprawkę do §. 11. wyrażającą tę definicyę kompetencyi sejmów.

Nie jest wiadomem czy przyjęcie tej poprawki położą Polacy jako warunek swego dalszego pozostania w Radzie państwa, lecz jak zapewniają, postanowili opuścić Radę państwa jeżeli sposób wyboru delegatów, który zawiera przedłożenie rządowe, będzie odrzucony przez większość izby deputowanych.

Na posiedzeniu izby deputowanych sejmu węgierskiego z dnia 26go b. m. przedłożył Somssich elaborat komisyi narodowości. Na Deaka interpelacyę oświadczyło ministerstwo, że zaraz po skończonem odroczeniu przedłoży projekta do ustaw względem siedmiogrodzkiej unii, kwestyi narodowości i emancypacyi żydów. Csanady interpeluje, czy ministerstwo przywróci prawa barw węgierskich i czy odnośną ustawą obejmie także zamek w Budzie, gdzie dotąd powiewa chorągiew czarnożółta. Deak robi uwagę, że chorągiew czarno-żółta, jest chorągwią panującego domu i używanie tejże obok barw narodowych nie uwłacza bynajmniej konstytucyi. Na porządku dziennym są ustawy względem koronacyi, darów koronacyjnych i strażników korony.

Dnia poprzedzającego odbyła się konferencya partyi Deaka, która rozpoczęła się przed południem a dalszy ciąg jej nastąpił wieczorem. Przedłożono projekt ustawy względem kolei żelaznych. Rząd zamierza polecić izbie niezwłocznie kolej Karlstadt-Fiume, która ma być rozpoczęta zaraz po pojednaniu się z Kroacyą. Jako drugą linię poleca rząd kolej Wielkowaradyn-Klausenburg, Wielkowaradyn-Esseg, Kottori-Agram, Hatvan-Miskolcz i Szerenes-Szigeth. Rząd żąda zresztą tylko upoważnienia do przedsiębrania robót przygotowawczych, wykonanie operacyi finansowych chce pozostawić uchwałom prawodawczego ciała. Na tej konferencyi nie przyszło do powzięcia stanowczej uchwały. Wieczorem oddali członkowie tego stronnictwa kartki z głosami dla wyboru komisyi finansowej. Na konferencyi magnatów

tegoż dnia subskrybowano na fundacyę Honwedów około 24.000 złr.

Niektóre dzienniki podają obszerne wiadomości o proklamacyi, którą Cesarz Maxymilian miał wydać w Queretaro. — „Wiener Abendpost“ oświadcza, że ani telegrafem, ani w drodze zwykłej korespondencyi nie nadeszły do sfer kompetentnych jakiekolwiek wiadomości, któreby potwierdzały owe doniesienia, i że także stanowcze powody wewnętrzne zdają się przemawiać przeciw autentyczności rzeczonej proklamacyi.

O przyłączeniu się Bawaryi do ugody cłowej podaje „Allg. Ztg.“ następujący oficyalny artykuł, który stanowisko Bawaryi bardzo jasno cechuje: Już z góry nie mógł nikt o tem powątpiewać, że rząd pruski po ukonstytuowaniu północno-niemieckiego związku nie zezwoli na trwanie związku cłowego w dotychczasowej formie. Zawarcie traktatu z dnia 18. czerwca b. r., który jest podstawą odnowienia związku celnego pod warunkami zmienionemi, nie jest więc wypadkiem niespodziewanym; jest skutkiem stanowiska, które Prusy osiągnęły przez wyprawę zeszłego roku. Państwa południowe niemieckie musiały już dawno zrozumieć kwestyę, czy wystąpić ze związku celnego, czy przyjąć przewidywane warunki pruskie. Postanowiły przyjąć warunki, i tym sposobem położono koniec niepewności, która, gdyby był dłużej potrwała, mogłaby wpłynąć szkodliwie na interesa materyalne. Kto nagania to postanowienie, kto w niem widzi klęskę dyplomatyczną, ten musi zarazem potępić politykę rządów południowo-niemieckich od jesieni zeszłego roku. Co do rządu bawarskiego w szczególności, temu obrotowi kwestyi związku celnego mogłoby być zapobieżone tylko przez politykę zupełnie antipruską. Tej drogi rząd bawarski nie mógł się chwycić, jeżeli chciał postępować zgodnie z reprezentacyą kraju. Izba deputowanych przychyliła się do programu przymierza z Prusami a utworzenie zamkniętego w sobie państwa związkowego południowo-zachodnio-niemieckiego uznała jako niemożebne; w tym duchu rząd postąpił sobie sumiennie; nie uczynił żadnego kroku, któryby mógł oddalić go od celu polityki ogółu niemieckiego, a zatem musiał także przyjąć konieczne skutki realnych stosunków co do związku celnego. Kto sądzi, że Bawarya powinna była stanąć po nieprzyjacielsku w obec Niemiec północnych, uznaje za słuszne, że dla poparcia tej nieprzyjacielskiej polityki należało w razie potrzeby wezwać nawet pomocy zagranicy, ten zapatruje się na rzeczy z zupełnie innego stanowiska, a temu nie zabraknie zarzutów przeciw osobie kierującej polityką zagraniczną Bawaryi. Ale kraj w ogóle, mianowicie powiaty przemysłowe Frankonii i Szwabii, widzieć będą w zawartym traktacie z dnia 18. czerwca uspokojenie, potrzebne handlowi i przemysłowi, i będą wdzięczne rządowi, że bez długiej a szkodliwej zwłoki uczynił, co było potrzebnem i nieuniknionem.

Na posiedzeniu francuskiego ciała prawodawczego w d. 22. b. m. pan Morin podczas debaty nad kredytami dodatkowemi z r. 1866 przypomniał rządowi artykuł 5. pokoju pragskiego. Nalega aby w myśl tego artykułu powszechne głosowanie w duńskich dystryktach północnego Sleswiku jak najspiesznej przeprowadzone zostało. Linię demarkacyjną nie trudno pociągnąć, biorąc za podstawę wota oddawane podczas wyborów do parlamentu północno-niemieckiego. Większość była w ówczas duńską we wszystkich częściach Szleswiku na północ linii poprowadzonej od zatoki flensburgskiej do morza północnego, licząc w to wyspę Alsen i twierdzę Düppel. Spodziewa się, że usiłowania rządu, sympatye izby a nawet mądrość p. Bismarka, który wie dobrze, że im sprawiedliwszym będzie względem Duńczyków, tem łatwiej mu będzie pozyskać Europę dla pretensyi narodu niemieckiego, doprowadzą do celu.

Ministrowie obecni na posiedzeniu wysłuchali te uwagi w milczeniu.

Pan Glais Bizoin przemawia znowu w sprawie expedycyi mexykańskiej i to w wyrazach ostrych. W końcu rzekł: Pomiędzy żądanemi kredytami widzimy, żołd dla brygady austryackiej 4,600.000 fr., kontrguerille i prowianty 876.500 fr., razem 5.467.500 franków. Dodatek objaśniający wyraża, że rząd francuski zaliczył tę sumę tymczasowo z powodu zupełnego wyczerpania skarbu mexykańskiego. Chciałby wiedzieć co znaczy to słowo „tymczasowo.“ Jenerał Allard odpowiada, że ta suma była tylko zaliczona i została umieszczona w rachunku długu mexykańskiego.

Picard interpeluje rząd czy i co uczynił względem bon Jäckera.

Minister stanu Rouher wyjaśnia układ między koncesyonaryuszami obligacyi mexykańskich a państwem. Z tego układu wypływa, że pan Pinard, dyrektor zakładu „Comptoir d' Escompte“ wyraźnie sobie zawarował: układ przestaje obowiązywać jeżeli rząd mexykański będzie obalony przez wojnę lub rewolucyę. Co do pretensyi Jäckera p. Rouher zapewnia, że rząd francuski był zupełnie obcym odnośnym układom z r. 1866 i wyraźnie protestował przeciw wszelkim próbom uprzywilejowanej wypłaty ze szkodą innych wierzycieli.

Hantiens prosi o wyjaśnienie jakie zamiary ma rząd względem posiadaczy obligacyi mexykańskich. Minister Rouher odmawia odpowiedzi ponieważ ta doprowadziłaby do nieporozumień.

Następnie zabrał głos Picard: Ułożyliśmy się, zachować kwestyę mexykańską aż do dyskusyi jeneralnej nad budżetem.

Picard krytykuje i inne dodatkowo żądane kredyta, między temi pewne wydatki na cele wojenne w skutek wypadków w Niemczech. Prezydent rady stanu Vuitry oświadczył, że wydatki okazały się potrzebne wtedy gdy ostatnia sesya izb została już zamknięta. W końcu żądane kredyta uzupełniające pozwolono 224 głosami przeciw 13.

„Monitor“ donosi, że prace międzynarodowej komisyi sędziów wystawy paryskiej zbliżają się do końca ale komisya cesarska nie wszystkie materyały wojenne tej międzynarodowej komisyi przedłożyła. Z rozkazu Cesarza utworzyła się pod prezydencyą marszałka komisya specyalna do ocenienia ważnych zbiorów materyałów wojennych nadesłanych na wystawę przez rozmaite mocarstwa. Komisya ta składa się z wyższych francuskich oficerów armii lądowej i morskiej i z wyższych oficerów innych mocarstw a pracuje już od miesiąca i z wielką uwagą bada wszystkie pożyteczne i piękne zbiory.

Z Rzymu donoszą, że papież przyjmował około 6.000 księży dnia 25go b. m. w Watykanie i miał do nich łacińską przemowę o obowiązkach duchowieństwa w czasach obecnych.

Z Florencyi piszą pod dniem 25. b. m., że Król udał się do Genuy, aby powitać przejeżdżającego tamtędy Sułtana. W izbie deputowanych radzono nad budżetem wojskowym i postanowiono znieść wielkie okręgi wojskowe, na które królestwo było podzielone i najwyższy sąd. Dyskusya nad ustawą względem dóbr kościelnych nastąpić ma w przyszły poniedziałek.

Na posiedzeniu kortezów w Madrycie z d. 25. b. m. oświadczył minister marynarki, że charakter aktów odnoszących się do kwestyi podłudniowo-amerykańskiej i ważne względy rządowe nie pozwalają przedłożyć ten akt izbom.

Na ostatnią notę zbiorową mocarstw, które podpisały traktat paryski do w. Porty, a do której przyłączyła się i Austrya żądając aby przed przystąpieniem do powszechnego głosowania na wyspie Kandyi wysadzono komisyę do zbadania jakie jest położenie chrześcian w Turcyi, Fuad Basza miał odpowiedzieć, że rząd sułtana nie jest bynajmniej przeciwny wysadzeniu takowej międzynarodowej komisyi. Zarazem miano polecić posłom tureckim przy odnośnych dworach aby przypomnieli, że przy sposobności pobytu Padyszacha w Paryżu będą się odbywać konferencye względem sprawy wschodniej.

„Courrier des Etats-Unis“ ogłasza urzędowny spis oficerów wziętych do niewoli w Queretaro wraz z cesarzem Maxymilianem. Jest pomiędzy nimi 14 jenerałów z których znakomitsi Miramon, Mejia, Castillo, Herrera i Ramirer, 18 pułkowników, 15 podpułkowników, 16 kapitanów, 36 majorów, i 338 oficerów niższych stopni.

„Ag. Havas“ ma doniesienia z Nowego Jorku z 12. b. m. według których wzięto do niewoli razem z cesarzem 450 oficerów i przeszło 8000 żołnierzy armii cesarskiej. Cesarza i znakomitszych więźniów umieszczono w kościele stojącym w środku miasta. Escobedo kazał rozstrzelać jenerała Mender i pułkownika Campos, dowódzcę gwardyi cesarskiej; więcej nikogo nie rozstrzelano po zajęciu Queretaro. Posiedzenie sądu wojennego przed który cesarz miał być stawiony, Escobedo odłożył do 29. maja, a cesarz posłał niezwłocznie depeszę do konzula pruskiego w Mexyku, żądając aby Don Mariano Riva Publicio i Licencyat Mantezzi de la Tarre przybyli bronić go przed tym sądem.

Nowojorska „Tribune“ pisze: Gdy Maxymilian posłał Escobedzie swój pałasz przez parlamentarza, kazał mu powiedzieć, że się poddaje bezwarunkowo i prosi tylko o trzy łaski; po pierwsze aby go nie znieważano, lecz uważano jako jeńca wojennego, powtóre, aby, jeżeli kto ma być rozstrzelany, od niego zaczęto, nakoniec aby jego zwłoki nie zostały porąbane. Potwierdziła się wiadomość, że w skutek interwencyi rządu amerykańskiego nikogo więcej nie rozstrzelano.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W pierwszej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Brzesko		Wojnicz		Kałusz		Rawa		Chodorów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	40		.	4	50	4	73	4	.
„ żyta	4	27		.	3	.	3	15	2	80
„ jęczmienia . .	3	11	.	.	2	50	2	39	1	90
„ owsa	1	80		.	1	20	1	45	1	.
„ hreczki		.	.	.	.	.	2	61	2	60
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	3	50	.	.	.	
„ ziemniaków . .	1	4	.	.	1	20	.	98	1	30
Cetnar siana	1	55	.	.	1	80	.	90	.	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.		.	.
Sąg drzewa twardego	7	50	.	.	5	.	4	47	5	20
„ „ miękkiego	6	50	.	.	4	.	3	5	4	15
Funt mięsa wołowego	.	13	.	.	.	10	.	11	.	14
Mas okowity . . .	.	60	.	.	.	60	.	65	.	.

Kronika.

(W szpitalu powszechnym lwowskim) znajdowało się z końcem miesiąca kwietnia, chorych 699, w miesiącu maju przybyło 647, zatem liczba osób leczonych w maju wynosiła 1346, z tych wyzdrowiało 531. wydalono nieuleczonych 49, zmarło 54, ubyło zatem 634, pozostało zaś z końcem maja w dalszej kuracyi osób 712. Najmniej chorych było d. 4. maja bo 672 głów, średnio d. 14. 692, najwięcej d. 24. 715 głów. Stosunek wyzdrowienia okazał się 38.78 % śmiertelności zaś 4.01 %.

(Proces Michała Suchorowskiego i wspólników.) Dnia 2. marca 1864 umarł we Lwowie bez zostawienia ostatniej woli właściciel realności Maciej Burzyński którego jedyna córka Florentyna, zamężna Spaczek, mieszkała w Nowym Yorku. D. 16go marca 1864 Konstanty Płatko przedłożył pisemnie tutejszemu sądowi cywilnemu dwa wexle wystawione przez Alexandra Kochanowskiego w październiku 1863, jeden na 2000 drugi na 8000 złr., i prosił o zaprenotowanie ich na domu Burzyńskiego pod l. 294 m. i na dawnej realności Burzyńskiego l. 416¼ z której należała się jeszcze B. reszta ceny kupna w kwocie 7000 złr. Sąd pozwolił na prenotacyę. D. 11. kwietnia 1864 Suchorowski na podstawie wekslu na 10.000 przez Płatkę na rzecz Suchorowskiego akceptowanego prosił o nakaz płatniczy a następnie w lipcu 1864 o zaprenotowanie tych 10.000 złr. na powyższej prenotacyi Płatki, na co sąd także pozwolił. W lipcu 1864 przybyła z Nowego Yorku do Lwowa jedyna spadkobierczyni Burzyńskiego, i wniosła skargę do sądu karnego o sfałszowanie powyższych dwóch wexli. Dowiodła że jej ojciec jako nauczyciel muzyki i pośrednik przy sprzedaży realności zarobił sobie dość znaczny majątek i miał rocznego dochodu około 1500 złr. Prowadząc życie oszczędne z tego jeszcze odkładał cokolwiek i drugim pożyczał, sam zaś nigdy nie zaciągał długów. Nadto do każdego interesu zasięgał zawsze rady dwóch przyjaciół. Gdy taż córka przed 4ma laty była we Lwowie, oświadczył jej, że jego majątek jest w zupełnym porządku i że ma tylko jeden proces w sprawie jakiegoś dokumentu, który przegrał w pierwszej instancyi. Proces ten prowadził M. Suchorowski, właśnie podówczas zamknięty w sądzie krajowym gdzie go Burzyński wraz z córką odwiedzał. O śmierci ojca doniósł jej brat przyrodni Maciej Burzyński i wzywał ją aby wróciła do Lwowa, ponieważ testament i inne papiery zostały skradzione, fałszywi przyjaciele przyprawili ojca o utratę znacznych sum, ale prawdziwy przyjaciel którego z ojcem odwiedzała w więzieniu (M. Suchorowski) ujmie się za nią i odzyska pieniądze z rąk złodziei. Stosownie do treści tego listu Florentyna Spaczek prosiła listownie Suchorowskiego aby poczynił stosowne kroki, ponieważ przybędzie do Lwowa. Otrzymawszy ten list Suchorowski najął pomieszkanie w domu Burzyńskiego. Gdy Florentyna Sp. w lipcu 1864 przybyła do Lwowa, dowiedziała się od Macieja Burzyńskiego, że list przez niego podpisany, pisał właściwie Suchorowski, a krewni ostrzegali ją, że Suchorowski jest człowiekiem niebezpiecznym. Odtąd nie chciała mieć z nim nic do czynienia, ale on stawał się coraz natrętniejszym, i radził jej listownie nie prowadzić długich procesów, lecz się pogodzić, ponieważ według jego przekonania wexle Płatki były fałszywe. — Śledztwo sądu krajowego wykazało, że wystawca obudwu wexli Konstanty Kochanowski umarł d. 9. stycznia 1864, że Płatko nie posiadał żadnego majątku, a podpisy Burzyńskiego i

Kochanowskiego były zfałszowane i naśladowane za pomoca szyby, i że Suchorowski w porozumieniu z drugiemi pracował nad przywłaszczeniem sobie majątku Burzyńskiego. W ogóle z toku śledztwa przeciw Suchorowskiemu i Płatce wypływało coraz więcej i coraz ważniejszych szczegółów, z których nakoniec ukazał się cały sztucznie ułożony plan. i na rozprawie ostatecznej Płatko widząc dowody w rękach sądu, złożył ze skruchą wyznanie. Suchorowski zaś wypierał się wszystkiego.

Ostatnia poczta.

Peszt, 26. czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych interpelował ministerstwo Koloman Tisza, czyli przedłoży najbliższej sesyi sejmowej projekt do ustawy względem zniesienia wszystkich pozostałości po systemie feudalnym. Minister sprawiedliwości Horvath oświadczył, że zakwestyonowany projekt do ustawy będzie wypracowany i przedłożony, skoro czas i naglące okoliczności na to pozwolą. Następnie przyjęte zostały wnioski do ustawy względem koronacyi i darów koronacyjnych, jako też wyboru strażników korony z nieznacznemi zmianami. Wnioski odesłane zostały dzisiaj do izby magnatów. Naostatek zakończyła komisya petycyjna swoje sprawozdanie.

Izba magnatów przyjęła wnioski przysłane jej z izby deputowanych, i obrady nad temiż zapisała na porządku dziennym jutrzejszego posiedzenia.

Paryż, 26. czerwca. „France“ pisze, że Wicekról Egiptu powita Sułtana w Dijon i następnie niezwłocznie do Anglii odjedzie.

„Liberte“ dowiaduje się, że Królowa pruska w lipcu do Paryża przyjedzie.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 27. czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych przyszły obrady nad §. 13. konstytucyi. W ogólnych rozprawach zabierał głos Brestl przeciw wnioskowi wydziału, a za zupełnem wykreśleniem §. 13go. Sprawozdawca Waser zbija powody przez Brestla przytoczone. W rozprawach szczegółowych przemawiają Kaiser, Figuly, Skene za wnioskiem Brestla. Posiedzenie trwa dalej.

Paryż, 26. czerwca wieczór. Dzisiejszy numer dziennika „La Situation“ pisze: Przyjęcie Cesarstwa Austryackich, którzy tu przybędą w końcu lipca, ma być nadzwczaj wspaniałe. Wiceadmirał austryacki Tegethoff, który tu bawi, obiadował onegdaj w Tuileryach. „Journal de Paris“ mówi: Odwiedziny przyszłe w Wiedniu księcia Humberta, królewicza włoskiego, uważane są za dowód, że przyjacielskie stosunki między Włochami a Austryą usiłują się coraz bardziej utrwalić.

Petersburg, 26. czerwca. Książę Gorczakow z powodu wczorajszego obchodu 50letniej służby rządowej zamianowany został kanclerzem państwa.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. czerwca.

Hotel George: PP. Arcichowski Konst., z Rosyi. — Głogowski Artur, z Bojaniec. — Morawski Konst., z Podhorzec. — Sobota Kar., z Podhorka.

Hotel europejski: Hr. Dzieduszycki Miecz., z Krakowa. — Starzyński Boj., z Derewni. — Br. Gostkowski Ant., z Czyżowic. — Korytowski Fr., z Kontów.

Hotel Langa: Hoffman Ferd., c. k. kom. pol., z Gracu.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski Zyg., z Krókienic. — Hr. Bielski Stan., z Rychcic. — Hr. Zamojski Stefan, z Wysocka — Br Tauber Ed., z Zagórza. — Abrahamowicz Tomasz, z Targowicy. — Karniewski Wojc., z Zawicza. — Nowosielecki Józef i Torosiewicz Emil, z Zastawicc. — Torosiewicz Fr., z Hołhocza. — Torosiewicz Mich., z Sasowa. — Ornstein Wilhelm, adwokat, z Brodów. — Petrowicz Jakób, c. r. radca koleg., z Odesy.

Pod nr. $514^4/_4$: Matkowski Wł., c. k. pens. podporucz., z Leżajska.

Hotel Krakowski: Hryniewicz Ad., c. k. podporucznik, z Korczyna. — Kukawski Leopold, notaryusz, z Żurawna. — Rzewuski Wik., z Woli.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. czerwca.

PP.: Ks. Lubomirski Adam, do Przeworska. — Hr. Rozwadowski Wład., do Kochanówki. — Ambrosiewicz Aug., do Cucyłowa. — Czajkowski Adolf, do Bóbrki. — Kobierzycki L., do Czerlaczyc. — Reizenstein Rud., do Trześniowa. — Słojowski Zdzisł., do Błudnik. — Udrycki Adolf, do Mostów. — Raimond Alex., c. k. podpułkownik, do Rzeszowa. — Czaderski Jul., adwokat, do Sambora. — Kański Mik., adwokat, do Krakowa. — Vårre Em., c. k. porucz., do Brzeżan. — Bogdanowicz M., do Przemiwółek.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. czerwca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	‴ 325.41	+ 13 9	88.6	półn. sł	9
2. god. po poł.	325 71	+ 16 9	68.8	„ „	10
10. god. wiecz.	325.74	+ 13.2	89.6	„ „	10

siła deszczu 13.‴36.

TEATR.

Dziś (przed. pols.) „Oflary,“ komedya w 3 aktach z angielskiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 27. czerwca

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	82	5	90
Dukat cesarski	„	5	86	5	94
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	07	10	25
Rubel srebrny rosyjski	„	1	88	1	95
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	84	1	86
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		77	42	78	42
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		81	28	82	36
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		69	50	70	42
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		70	22	71	13
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		225	67	230	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		175	67	178	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 25. czerwca.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien. (Za 100 zł.)	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70 80	71 —
od kwiet. do października po 5%	70 70	70.90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77 50	78.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 27 latach po 5%	81 —	81.50
Metaliki po 5%	60 75	60 90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	147.50	148 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	145 50	146 50
Przez. do wyl. z r. 1854	80 —	81.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	90 —	90 20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93 25	93 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	79 20	79 40
Renty Como po 42 lir. aust.	17.25	17.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.25	88.75
Czech	89.50	90.—
Węgier	71 75	72 25
Galicyi	69.75	70 25
Siedmiogrodu	68.—	69.—
Bukowiny	68.—	69.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.75	100 25

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	728.—	729.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	191 50	192.70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	628.—	630.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	101.75	102 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1695.—	1700.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	236.50	236.70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	199.—	199 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	145.—	145 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	233 —	233.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zl. w. a. w srebrze (20 f. s.)	177 75	178.25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	483 —	485.—

3. Listy zastawne.

	pien. (za 100 zł.)	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.40	92.60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	88.—	88.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	104.—	105.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	90.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97.—	97 50

5. Losy.

	pien. (za sztukę.)	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129.25	129 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	89.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	117.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	54.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	80.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palffiego „ 40 „ „	24.50	25 50
Clarego „ 40 „ „	26.50	27.—
St. Genois „ 40 „ „	22.50	23.50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	104.75	105.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	103.75	104 10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	104.10	104.40
Hamburg za 100 M. B.	92.—	92 —
Londyn za 10 ft. szt.	124.70	124.90
Paryż za 100 fr.	49.50	49.55

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	5.90	5.91
detto. pełnej wagi	5.90	5.91
Korona	16.80	17.—
20frankówka	9.94	9.95
Rosyjski imperyał	10.12	10.15
Talar związkowy	$1.83^1/_2$	1.84
Srebro	122.—	122.50
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł.	45 c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. czerwca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	60	30
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	70	60
Losy z 1860 roku	89	50
Akcye banku wiedeńskiego	725	—
„ „ kredytowego	188	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	124	78
Srebro	122	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	90

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1248) **Edict.** (1)

Nro. 36458. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Hrn. Tiburtius Olszewski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen denselben über Ansuchen der Debora Bogen ein Auftrag zur Zahlung einer Wechselsumme von 765 fl. öst. W. s. N. G. am 5. Juni 1867 Z. 31554 erlassen wurde.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird dem Hrn. Tiburtius Olszewski der Hr. Landesadvocat Dr. Sermak mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Męciński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 27. Juni 1867.

(1247) **Edikt.** (1)

Nr. 1858 - 1951. Der zu Strutyn wyżny um das Jahr 1780 geborene, um das Jahr 1803 zum k. k. Militär assentirte und seit dieser Zeit abwesende Jurko Fedorow wird aufgefordert, binnen Einem Jahre hiergerichts zu erscheinen, oder das Gericht auf eine andere Art in die Kenntniß seines Lebens zu setzen, widrigens zu dessen Todeserklärung geschritten werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Rożniatow, am 6. April 1867.

(1215) **Edykt.** (3)

Nro. 53150. C. k. sąd krajowy Lwowski uwiadamia niniejszem p. Franciszka Wiktora z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu p. Leiser Wahl na dniu 16. czerwca 1866 do l. 32178 wniósł podanie o udzielenie dwumiesięcznej zwłoki do usprawiedliwienia prenotacyi weksli na 580 zł. w. a. dom. 288, pag. 352, n. 31 on. na dobrach Gorzyce i Zalesie zaprenotowanego, w skutek czego tutejszo-sądową uchwałą z dnia 4. lipca 1866 do l. 32178 stronie przeciwnej na tę prośbę w trzech dniach oświadczyć się polecono.

Ponieważ miejsce pobytu p. Franciszka Wiktora wiadomem nie jest, przeto ustanawia się temuż do dalszego zastępywania go w tej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Dra. Sermaka z substytucyą p. adwokata Dra. Dzidowskiego i dorecza się temuż kuratorowi powyższą tabularną uchwałę.

Lwów, dnia 27. października 1866.

(1226) **Edykt.** (3)

Nr. 819. C. k. sąd powiatowy w Krynicy podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż się w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu, z dnia 27. grudnia 1866 do l. 8313, celem pokrycia należytości Izaaka Reich w kwocie 340 zł. w. a. z przynależytościami na dniu 9. lipca, 9 sierpnia i 10. września 1867, zawsze o godz. 10. zrana, na miejscu w Łabowy odbędzie przymusowa sprzedaż realności włościańskiej, do Macieja, Michała i Katarzyny Pierzhałów należącej, składającej się z czwartej części (sześć prętów) roli. pod Nr. k. 16 w Łabowy położonej i chałupy, wartości szacunkowej w kwocie 250 zł. w. a., a protokół opisania i oszacowania tej realności, tudzież warunki licytacyi można każdego czasu w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krynica, dnia 14. czerwca 1867.

(1204) **Edict.** (3)

Nro. 228. Vom Wojniłower k. k. Bezirksgerichte wird in dem Rechtsstreite des Isaac Blech wider Hersch Breitbart wegen Zahlung von 116 fl. öst. W. c. s. c. den unbekannten Erben des Belangten kund gemacht, daß zur summarischen Verhandlung dieser Rechtssache der Termin auf den 19. September l. J. um 10 Uhr Vormittags bestimmt wird, daß zu ihrer Vertretung der Curator in der Person des Mechel Diczek bestellt wurde.

Es liegt denselben sonach ob, zum obigen Termine entweder persönlich zu erscheinen, oder dem bestellten Curator ihre Behelfe rechtzeitig mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu ernennen, widrigens sie die üblen Folgen nur sich selbst zuzuschreiben hätten.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Wojniłow, am 15. Juni 1867.

(1240)

Kundmachung.

Nr. 40501. Der verstorbene Gutsbesitzer Vinzenz Ritter Łodzia Poniński hat ein Kapital von 30.000 fl. C. M., welches in öffentlichen Kreditseffekten fruchtbringend angelegt wurde, zu dem edlen und gemeinnützigen Zwecke gewidmet, daß die jährlich entfallenden Zinsen zu Prämien für dürftige Handwerkergesellen zur Unterstützung derselben bei Eröffnung des Gewerbes verwendet werden sollen.

Nach der ausdrücklichen Willensmeinung des Stifters werden die Jahres-Interessen des Stiftungskapitals in vier ungleiche Prämien vertheilt, und solche jenen Handwerkergesellen baar eingehändigt, welche die betreffende Prämie bei der Ziehung durch Loos ziehen werden.

Bei der diesjährigen am 19. Juli sttattfindenden Prämienziehung, wozu der Konkurs hiemit ausgeschrieben wird, kommen folgende Prämien zur Vertheilung:

I. Prämie mit 612 fl. ö. W.,
II. „ „ 510 „ „
III. „ „ 408 „ „
IV. „ „ 306 „ „

Zur Ziehung der Loose werden nur diejenigen Handwerkergesellen zugelassen, welche

a) im Königreiche Galizien und Lodomerien mit Einschluß des Großherzogthums Krakau gebürtig und daselbst zuständig sind;

b) sich zur katholischen Kirche, sei es des römischen, griechischen oder armenischen Ritus bekennen;

c) den bestehenden Gewerbevorschriften gemäß irgend ein Handwerk ordentlich erlernt haben, und die Fähigkeit und die gesetzliche Eignung zum selbstständigen Betriebe desselben besitzen, aber armuthshalber die zum selbstständigen Betriebe ihres Handwerks nöthige Werkstätte nicht einzurichten vermögen;

d) sich über ihr moralisches Wohlverhalten durch ein vom zuständigen Pfarramte ausgestelltes, und in den Städten Lemberg und Krakau von der k. k. Polizei-Direction, an anderen Orten von dem betreffenden k. k. Bezirksamte bekräftigtes Moralitätszeugniß ausweisen können.

Diejenigen Handwerksgesellen, welche sich an der Ziehung betheiligen wollen, haben ihre darauf bezüglichen Gesuche längstens bis 13. Juli l. J. bei der Lemberger k. k. Statthalterei einzubringen, und die vorangeführten Erfordernisse nachzuweisen.

Ueber die Zulassung zur Betheilung an der Ziehung wird die von der k. k. Statthalterei delegirte Kommission entscheiden, welcher auch die Vornahme und Ueberwachung der Ziehung zusteht.

Diejenigen, welche bereits mit einer Prämie aus dieser Stiftung betheilt worden sind, haben kein Recht sich an einer nachfolgenden Ziehung zu betheiligen.

Jeder Bewerber hat sich am 18. Juli d. J. in dem Versammlungslokale des Lemberger Gesellenvereins persönlich der Kommission vorzustellen, welche die Identität des Bittstellers konstatiren wird.

Am Loosungstage, d. i. am 19. Juli findet in der Lemberger Domkirche rit. lat. eine Seelenandacht für den Stifter statt, welcher alle Bewerber beizuwohnen verpflichtet sind.

Nach der Trauerandacht wird in dem gedachten Versammlungsorte des Lemberger Gesellenvereins im Beisein der delegirten Kommission zur Loosung geschritten werden.

Die Prämien werden unmittelbar nach der stattgefundenen Ziehung den Gewinnenden baar ausgezahlt werden.

Die Gewinnenden sind verpflichtet, dem Willen des Stifters gemäß für sein Seelenheil zu beten, und an seinem Todestage, d. i. am 24. März jeden Jahres einer Seelenandacht für ihn beizuwohnen.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 25. Juni 1867.

Obwieszczenie. (1)

Nr. 40501. Zmarły właściciel dóbr Wicenty Łodzia Poniński przeznaczył kapitał w sumie 30.000 złr. w m. k., który w papierach kredytowych został ulokowany, na ten równie szlachetny jak pożyteczny cel, ażeby przypadające roczne procenta, na premie dla ubogich czeladników rzemieślniczych, na wsparcie takowych przy otwarciu rzemiosła użyte były.

Według wyraźnej woli ś. p. fundatora, będą roczne procenta kapitału fundacyjnego podzielone na cztery nierówne premie, i takowe tym rzemieślniczym czeladnikom w gotówce doręczone, którzy dotyczącą premię przy ciągnieniu losem wyciągną.

Przy tymrazowym, na dniu 19. lipca r. b. przedsięwziąć się mającym ciągnieniu, na które niniejszem konkurs się rozpisuje, wypadają następujące kwoty do podziału, a to:

I. premia 612 złr. w. a.
II. „ 510 „ „
III. „ 408 „ „
IV. „ 306 „ „

Do ciągnienia losów będą tylko ci czeladnicy przypuszczeni, którzy:

a) w Królestwie Galicyi i Lodomeryi włącznie z W. Księstwem Krakowskim są urodzeni, i tamże przynależni;

b) wyznają religią katolicką, rzymskiego, greckiego lub ormiańskiego obrządku;

c) nauczyli się stosownie do istniejących przepisow rękodzielniczych jakiego rzemiosła, i posiadają uzdolnienie i prawną kwalifikacyę do samodzielnego prowadzenia takowego, ale dla ubóstwa nie są wstanie urządzić warsztatu potrzebnego do samodzielnego prowadzenia rzemiosła;

d) mają wykazać się względem swego moralnego zachowania się, przez wystawione od przynależnego urzędu parafialnego, a w miastach Lwowie i Krakowie przez c. k. dyrekcyę policyi, w innych zaś miejscach przez dotyczący c. k. urząd powiatowy potwierdzone świadectwo moralności.

Ci czeladnicy od rzemieślników, którzy chcą brać udział w losowaniu, mają podać swe prośby najdalej do 13. lipca b. r. do c. k. namiestnictwa i wykazać się z wyżej wymienionych warunków.

O przypuszczeniu do udziału w losowaniu, rozstrzygać będzie delegowana przez c. k. namiestnictwo komisya, do której należy także przedsięwzięcie i dozorowanie losowania.

Ci, którzy już raz brali udział w losowaniu i premie wyciągnęli, na przyszłość są od ciągnienia wykluczeni.

Każdy kandydat ma się dnia 18. lipca w lokalu zgromadzenia lwowskiego stowarzyszenia czeladzi, komisyi osobiście przedstawić, która skonstatuje identyczność proszącego.

W dzień losowania t. j. 19. lipca b. r. będzie w lwowskim kościele katedralnym, obrządku łacińskiego odprawione nabożeństwo żałobne za duszę fundatora, na którem wszyscy obecni być winni.

Po nabożeństwie żałobnem przystąpi się w wspomnionym lokalu zgromadzenia lwowskiego stowarzyszenia czeladzi wobecności delegowanej komisyi do losowania.

Premie będą bezpośrednio po odbytem ciągnieniu wygrywającym gotówką wypłacone.

Wygrywający są obowiązani stosownie do woli ś. p. fundatora, modlić się za jego duszę, a wrocznicę śmierci jego, t. j. dnia 24. marca każdego roku być na nabożeństwie żałobnem za jego duszę.

Od c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. czerwca 1867.

(1242) **Edict.** (1)

Nro. 11008. Vom k. k. Landesgerichte in Krakau wird bekannt gemacht: Es sei in die Eröffnung eines Concurses über das gesammte bewegliche und über das in denjenigen Kronländern, für welche die Civil-Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852, R. G. B. Nr. 251 in Wirksamkeit steht, befindliche unbewegliche Vermögen des Wolf David Agatstein gewilligt worden. — Daher wird Jedermann, der an erstgedachten Verschuldeten eine Forderung zu stellen berechtigt zu sein glaubt, erinnert, bis zum 10. September 1867 die Anmeldung seiner Forderung in Gestalt einer förmlichen Klage wider den Vertreter dieser Concursmasse bei diesem Gerichte einzureichen, uud es sei zum Concursmassevertreter Hr. Advocat Dr. Koczyński zu seinem Stellvertreter Hr. Advocat Dr. Rosenblatt und zum einstweiligen Vermögensverwalter Hr. Koczyński bestellt worden.

Wer seinen Anspruch an diese Concursmasse binnen obiger Frist nicht anmeldet, oder unterlassen würde, in seiner Klage nicht nur die Richtigkeit seiner Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Klasse gesetzt zu werden verlangte, zu erweisen, wird nach Ablauf der Frist nicht mehr angehört, und diejenigen, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet haben, sollen in Rücksicht des gesammten in obbenannten Ländern befindlichen Vermögens des Eingangs genannten Verschuldeten ohne Ausnahme auch dann abgewiesen sein, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührt, wenn sie auch ein eigenes Gut von der Masse zu fordern hätten, oder wenn auch ihre Forderung auf ein liegendes Gut des Verschuldeten vorgemerkt wäre, daß also solche Gläubiger, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst zu Statten gekommen wäre, abzutragen verhalten werden würden.

Endlich wird zur Wahl des definitiven Vermögensverwalters und des Creditorenausschußes die Tagfahrt auf den 11. September 1867 angeordnet, zu welcher sämmtliche angemeldeten Gläubiger vorgeladen werden.

Krakau, am 25. Juni 1867.

(1238) **Edict.** (1)

Nro. 34983. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Leib Zipper hiemit bekannt gemacht, daß wider ihn über Ansuchen des Simche Margoles de praes. 19. Juni 1867 Z. 34983 mit Beschluße vom Heutigen die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 140 fl. öst. W. erlassen und dem gleichzeitig bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Białoskórski zugestellt worden sei.

Lemberg, am 26. Juni 1867.

(1239) **Kundmachung.** (1)

Nro. 28911. Zur Besetzung einer philologischen Lehrerstelle am k. k. Gymnasium in Przemyśl, mit welcher ein Gehalt jährlicher 840 fl. öst. W. mit dem Rechte der Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe jährlicher 945 fl. öst. W. und dem Anspruche auf systemmäßige Decennalzulagen verbunden ist, wird der Concurs bis Ende Juli l. J. ausgeschrieben.

Bewerber um diesen Dienstposten haben die Befähigung zum Lehramte der classischen Philologie am ganzen Gymnastum nachzuweisen, und ihre an das h. Staatsministerium stylisirten Gesuche unter Nachweisung der Kenntniß der Landessprachen innerhalb der Concursfrist bei der k. k. galiz. Statthalterei, oder wenn sie bereits in öffentlichen Diensten stehen, im Wege der vorgesetzten Behörden zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 20. Juni 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 28911. Dla obsadzenia posady nauczyciela filologii przy c. k. gimnazyum w Przemyślu, z którą połączona jest roczna płaca w kwocie 840 złr. w. a. z prawem postąpienia do wyższej klasy płacy w kwocie 945 złr. w. a. rocznie, tudzież z prawem do pobierania systemizowanych dodatków dziesięcioletnich, rozpisuje się niniejszem konkurs do końca lipca r. b.

Ubiegający się o tę posadę służbową kandydaci mają wykazać swoje uzdolnienie nauczycielskie do wykładania klasycznej filologii na całem gimnazyum, i podać prośby swoje, wystosowane do wys. Ministerstwa stanu, z wykazaniem znajomości języków krajowych, w ciągu terminu konkursowego do c. k. galic. Namiestnictwa, albo jeźli zostają już w służbie publicznej, za pośrednictwem przełożonych władz swoich.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. czerwca 1867.

(1244) **Edict.** (1

Nro. 2451. Vom k. k. Bezirksgerichte in Borszczów wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der hinter Moses Feibisch Herscher aushaftenden Verzehrungssteuer von 2450 fl. 22½ kr., den mit 5 fl. bereits zuerkannten und der gegenwärtig mit 8 fl. weiter zugesprochenen Executionskosten — die executive Feilbietung der dem Moses Feibisch Herscher gehörigen Realität CNr. 270 in Skała am 1. August 1867 als dem ersten und am 14. August 1867 als dem zweiten Termin, jedesmal um 10 Uhr Früh hiergerichts abgehalten werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 3173 fl. 76 kr. und das zu erlegende Angeld 318 fl.

Sollte die Realität bei den obbestimmten zwei Terminen um den Ausrufspreis nicht verkauft werden können, so wird zur Feststellung der erleichternden Bedingungen die Tagsatzung auf den 16. August 1867 um 10 Uhr Früh hiergerichts festgesetzt.

Der Grundbuchsstand, der Schätzungsact so wie die vollständigen Licitationsbedingnisse können hiergerichts eingesehen werden.

Hievon werden alle jene Gläubiger, welche erst nach dem 3. August 1866 in die öffentlichen Bücher gelangt sind, oder denen der Licitationsbescheid entweder gar nicht oder nicht zeitgerecht zugestellt werden könnte, durch den aufgestellten Curator Majer David Tennenblatt aus Skała verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Borszczów, am 10. April 1867.

Erkenntniß.

Das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Wien erkennt kraft der ihm von Sr. k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt, über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der Flugschrift: „Des alten Schäfer Thomas seine achtzehnte Prophezeiung für das Jahr 1867 und 1868", Altona und Hamburg 1867, in Commission im Verlagsbureau — das Vergehen der Verbreitung eines für die öffentliche Sicherheit beunruhigenden Gerüchtes nach §. 308 St. G. begründe, undverbindet damit nach §. 36 des Preßgesetzes das Verbot der weiteren Verbreitung.

Wien, am 22. Juni 1867. (1245)

Der k. k. Präsident: Boschan mp.

Der k. k. Rathssecretär: Thallinger mp.

(1177) **Kundmachung.** (3)

Nr. 3854. Wegen Sicherstellung der in den nachbenannten Militär-Bequartirungs-Stationen, auf die weitere Dauer vom 1. August & 1. September, respective vom Beginn der neuen Heufütterung bis Ende December 1867 & 1868 erforderlichen Naturalien und Service-Artikel werden bei der Lemberger k. k. Militär-Verpflegs-Verwaltung an den unten bezeichneten Tagen, unter nachstehenden Bedingungen, öffentliche Subarrendirungs-Behandlungen, mittelst schriftlicher Offerte vorgenommen werden, und zwar:

1 Die beiläufige Erforderniß besteht in, wie nachstehend:

Tag	Ort und Stunde des Beginnes	Für die Bedarfs-Station		Tägliche Erforderniß			Monatliche Erforderniß						Pacht-Dauer		Anmerkung
				Brod	Hafer à 1/8 Metzen	Heu à 10 Pfund	im Winter Brennholz hartes	im Winter Brennholz oder weiches	im Sommer hart.	im Sommer oder weiches	Braunkohle im Winter	Braunkohle im Sommer	von	bis	
der Behandlung				Portionen			nied. österr. Klafter				Zentner				
2. Juli 1867	bei der Lemberger k. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung — 11 Uhr Vormittags.	Siedliska	für Stabile	200	.	.	.	.	.	.	.	.	1. August 1867	Ende Dec. 1867.	
		„	„	.	.	200	.	.	.	.	.	.	Heu vom Beginn der neuen Heufütterung 1867.		
detto		Złoczów	für Stabile	210	.	.	.	.	.	.	.	.	1. August 1867		
			„ Transene	.	200	200	nach dem Aviso alle		24 Stunden		dreimal im Monate		1. Sept. 1867		
			„ „	.	400	400			48 „						
			„ „	.	800	800			4 Tage						
19. Juli 1867		Drohowyże Mikołajów und Rozdoł	für Stabile	.	.	.	12	18	6	9	.	.	1. August 1867	Ende Dec. 1868.	
			„ „	.	.	200	.	.	.	.	.	.		Ende Dec. 1867.	
			„ Transene	.	.	200	nach dem Aviso alle		24 Stunden		dreimal im Monate				
			„ „	.	.	400			48 „						
			„ „	.	.	800			4 Tage						
22. Juli 1867		Lemberg	für Stabile	.	.	.	600	900	200	300	.	.	1. Jänner 1868	Ende Dec. 1868.	
				wenn Kohlen abgegeben werden			300	450	100	150	4000	2000			
				.	.	1000	.	.	.	.	.	.			
			für Transene	.	.	200	nach dem Aviso alle		24 Stunden		dreimal im Monat			Ende Dec. 1867.	
				.	.	400			48 „						
				.	.	800			4 Tage						
detto		Żółkiew	für Stabile	.	250	250	.	.	.	.	.	.	1. Sept. 1867		
24. Juli 1867		Grodek	für Stabile	.	.	250	.	.	.	.	.	.			
			„ Transene	.	.	200	nach dem Aviso alle		24 Stunden		dreimal im Monate				
				.	.	400			48 „						
				.	.	800			4 Tage						
detto		Hruszow	für Stabile	.	200	200	.	.	.	.	.	.	1. Sept. 1867		
26. Juli 1867		Brody	für Stabile	.	.	10	.	.	.	.	.	.			
			für Transene	.	.	200	nach dem Aviso alle		24 Stunden		dreimal im Monate				
				.	.	400			48 „						
				.	.	800			4 Tage						
detto		Grossmosty	für Stabile	300	300	300	.	.	.	.	.	.	1. Sept. 1867.		

2. Die Offerte müssen genau nach dem unten beigesetzten Formulare verfaßt, mit 50 kr. Stempel versehen, an dem obbezeichneten Tage bis zur festgesetzten Stunde der Behandlungs-Commission versiegelt überreicht werden.

3. Der Brennholzbedarf für das General-Commando, für das Verpflegs-Magazin und Garnisons- und Invalidenhaus-Filial-Spital besteht aus halb Buchen- und halb Eichenholz, und es hat der Contrahent solches auf seine Kosten diesen Armeeanstalten beizustellen; es müssen demnach abgesonderte Preisanbote gestellt werden, u. z. für den Brennholzbedarf der Garnison und für jenen der benannten Behörden und Anstalten. Zum Bäckereibrand wird zur Hälfte Buchen- und zur Hälfte Eichen- oder Birken-, wenn weiches Holz offerirt wird, nur Kieferholz angenommen, daher die Anbote alternativ zu stellen sind.

4. Die Anbote müssen mit einem 5% Vadium versichert werden, daher solches dem Offerte entweder baar, oder in Staatspapieren nach dem Curswerthe anzuschließen kommt. Ist der Offerent der Behandlungs-Commission unbekannt, so hat derselbe seinem Offerte auch ein von seiner Personalobrigkeit ausgestelltes Zeugniß über seine Solidität und Fähigkeit zur Uebernahme des Geschäftes beizulegen.

5. Nachträgliche Offerten werden nicht berücksichtiget.

6. Der Offerent bleibt mit seinem schriftlichen Anbote vom Tage der Ueberreichung verbindlich, das Aerar erst vom Tage der erfolgten Genehmigung und es bleibt dem Aerar das Recht vorbehalten, die für einen oder mehrere Artikel offerirten Preise, bezüglich der Pachtdauer und der behandelten Artikel, beschränkt zu genehmigen oder auch gänzlich rückzuweisen.

7. Complessiv- oder Concretual-Anbote auf mehrere Artikel verschiedener Stationen, und für bedingte Zeitabschnitte, werden mit Rücksicht auf das der Militär-Verwaltung vorbehaltene Recht der freien Wahl, als unzuläßig erklärt. Auch haben die Offerte nur für einzelne Stationen zu lauten.

8. Außer den in dieser Kundmachung enthaltenen, haben auch alle übrigen im Behandlungsprotokolle aufgenommenen Bedingungen, von welchen die Unternehmer bei der Lemberger k. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung täglich während der gewöhnlichen Amtsstunden zur vollständigen Information Einsicht nehmen können, zu gelten.

Von der k. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung. — Lemberg, am 16. Juni 1867.

Offerts-Formulare:

Ich Endesgefertigter, wohnhaft in N., Bezirk N., erkläre hiemit in Folge Ausschreibung der Lemberger k. k. Verpflegs-Verwaltung vom 16. Juni 1867 die Subarrendirungs-Verpflegung für die Station N. mit der Abgabe in N. auf die Zeit von . . . bis . . . und zwar:

pr. Portion Brot à 51½ Loth mit.. . kr., sage! . .
„ „ Brot in Laiben à 50 „ „ „ „
„ „ Hafer à 1/8 Metzen „ „ „
„ „ Heu à 10 Pfund „ „ „
„ n. öst. Klft. (hartes, weiches) Holz für die Garnison ohne Abstellung mit . fl. . kr., sage! . .
pr. n. öst. Klft. . . Holz für das General-Commando, die Spitäler und Verpflegs-Magazin mit der Abstellung dahin mit . fl. . kr., sage! . .

c). unter genauer Zuhaltung der kundgemachten und aller im Behandlungsprotokolle enthaltenen Bedingungen, welchen ich mich unbedingt unterziehe, übernehmen zu wollen, und hafte für dieses Offert mit meinem gesammten Vermögen, und mit dem zuliegenden Vadium pr. . . fl., sage! . . welches ich, falls ich Ersteher bleibe, unverzüglich zur vollen vorgeschriebenen 10% Caution ergänzen will.

N. N.
(Siegel, Vor- und Zuname.)

Formulare zum Couvert über das Offert.

An
die löbliche k. k. Subarrendirungs-Behandlungs-Commission bei dem löblichen k. k. Militär-Verpflegs-Magazin
in
Lemberg.

Offert zur Subarrendirungs-Behandlung für die Station N. am . . Juli 1867 mit . . . fl. . . kr., Sage! . . . . . . Gulden Vadium.

(1206) **Concurs.** (3)

Nro. 624-Pr. Bei dem Tarnopoler k. k. Kreisgerichte ist die mit dem Gehalte pr. 420 fl. oder eventuell pr. 367 fl. 50 kr. öst. W. verbundene Stelle eines Kerkermeisters erledigt.

Bewerber haben ihre gehörig belegten Gesuche im vorgeschriebenen Wege binnen 4 Wochen bei dem Präsidium des besagten k. k. Kreisgerichtes einzureichen und ihre Eignung hiezu legal nachzuweisen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.
Tarnopol, am 21. Juni 1867.

(1197) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 944. W skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 4. marca b. r. l. 2840 odbędzie się na zaspokojenie przyznanej Mendlowi Wolfowi kwoty 84 złr. z przynależytościami przymusowa publiczna sprzedaż placu i domu pod N. 160 w Radomyślu położonego, według protokołów zajęcia i oszacowania z dnia 19. maja i 12. listopada 1863 zajętego i na 600 złr. oszacowanego, prawem pokonanemu Józefowi Witowskiemu własnego, w trzech po sobie następujących terminach dnia 3. lipca 1867, dnia 31. lipca 1867 i dnia 28. sierpnia 1867, każdą razą w tutejszym sądzie o 10tej godzinie z rana z tym dodatkiem, że jeżeli ta realność w pierwszych dwóch terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie będzie, takowa przy trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Każden licytant ma 60 złr. albo w gotówce, albo w obligacyach rządowych jako wadyum złożyć, resztę warunków w sądzie sobie przejrzeć może.

O tej sprzedaży uwiadamiają się Mendel Wolf i Józef Witowski do własnych rąk, a gdyby jednemu albo drugiemu ta rezolucya nie mogła być doręczona, do rąk postanowionego kuratora p. Hipolita Wilama w Radomyślu, jako też i wszystkich innych wierzycieli, którzyby prawo hypoteki jeszcze uzyskali, do rąk tegoż jako kuratora.

Z c. k. sądu powiatowego.
Zasów, dnia 16. maja 1867.

(1236) **Edykt.** (2)

Nr. 3270. C. k. sąd powiatowy w Rzeszowie czyni wiadomo, iż na dniu 2. sierpnia 1866 zeszedł ze świata ks. Andrzej Olko, pleban w Swilczy, niepozostawiwszy rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ pobyt wedle ustanowionego porządku dziedziczenia powołanego spadkobierce Jana Kossaka sądowi nie jest wiadomy, wzywa takowego, żeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosił się w tymże sądzie i deklaracyę do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili i z kuratorem w osobie adwokata Dra. Geislera dla nieobecnego Jana Kossaka ustanowionym.

Rzeszów, dnia 27. maja 1867.

(1223) **Edikt.** (3)

Nr. 7106. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Mauritius Jaroszyński hiemit bekannt gegeben, daß wider ihn über Ansuchen des Josef Beigel mit hiergerichtlichem Beschluße vom 16ten August 1866 Zahl 10057 wegen Zahlung der Wechselsumme von 400 fl. öst. Währ. die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Wohnort des Mauritius Jaroszyński nicht eruirt werden kann, so wird für denselben ein Curator in der Person des Herrn Landes-Advocat Dr. Żywicki mit Substituirung des Hrn. Landes-Advocaten Dr. Blumenfeld bestellt und dem genannten Curator die erwähnte Zahlungsauflage zugestellt.

Tarnopol, am 5. Juni 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.

Nr. 7953. (1241—1)

Ankündigung

über die Behandlung nachstehender im Subarrendirungswege sicher zu stellenden Militär-Verpflegs-Bedürfnisse:

Die Subarrendirungs-Verhandlung wird gepflogen werden: in	am	In der Militär-Bequartirungs-Station	Die Erforderniß bestehet täglich in Portionen: Brod à 51½ Loth	Hafer à ⅛ Metzen	Heu à 8 Pfund	monatlich Klafter Brennholz hartes: im Winter	im Sommer	Nebenstehende Erforderniß wird zur Subarrendirung verhandelt auf die Pachtzeit: vom	bis
Tarnopol beim Verpflegs-Magazine	19. Juli 1867	Tarnopol	—	—	384	—	—	Heu für alle Stationen vom Beginne der neuen Heufütterung, Brod für Narajów und Rohatyn vom 1. September, dann Hafer für Narajów und Jagielnica vom 1. October 1867 und Holz für Brzeżan vom 1. Jänner 1868.	Holz für Brzeżan bis Ende December 1868 und die übrigen Artikel für alle Stationen bis Ende December 1867.
			—	—	200	für Durchmärsche von 5 zu 5 Tagen			
Brzeżan beim Filial-Verpflegs-Magazin	16. Juli 1867 (um 10 Uhr Vormittags)	Brzeżan	—	—	250	56	10		
			—	—	200	für Durchmärsche von 5 zu 5 Tagen			
		Narajów	150	140	140				
		Rohatyn	150	—	140	—	—		
			200	—	200	für Durchmärsche von 5 zu 5 Tagen			
Trembowla beim k. k. Bezirksamte	25. Juli 1867 (um 10 Uhr Vormittags)	Trembowla	—	—	140	—	—		
			—	—	200	für Durchmärsche von 5 zu 5 Tagen			
		Strussow	—	—	140				
Czortków beim k. k. Bezirksamte	23. Juli 1867 (um 10 Uhr Vormittags)	Czortków	—	—	145	—	—		
			—	—	200	für Durchmärsche von 5 zu 5 Tagen			
		Jagielnica	—	140	140				

Die Behandlung für die Station Tarnopol wird mittelst schriftlicher, gesiegelt einzureichender Offerte vorgenommen, und es haben die mit einem 5%tigen Vadium zu belegenden Offerten an dem bezeichneten Tage bis 6 Uhr Abends überreicht zu werden. Später einlangende Offerte werden nicht angenommen. Die Behandlungen für die anderen Stationen werden mündlich in Verbindung mit schriftlichen Offerten vorgenommen, nur müssen die schriftlichen Offerte noch vor dem Beginne der mündlichen Behandlung, somit längstens bis 10 Uhr Vormittags bei der betreffenden Local-Behandlungs-Commission überreicht werden. Schriftliche Offerte mit Concretuel-Anbothen bleiben unberücksichtigt. Die näheren Bedingnisse werden am Tage der Behandlung bekannt gemacht, und können auch sowohl bei der gefertigten Magazins-Verwaltung während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Haupt-Verpflegs-Magazins-Verwaltung.

Tarnopol, am 23 Juni 1867.